

क्रयविक्रयिका पु० क्रयविक्रयाभ्यां जीवति उन् । बणिग्जने
“यत्क्रयविक्रयाट् ठन्” पा० क्रयविक्रयपह्णं व्यस्तसमस्त
विषयस् तेन व्यस्तादपि ठन् । क्रयिक विक्रयिक तेन
जीविनि ति० ।

क्रयशोधे न० कपिशोधे+पृथो० । क्रयशोधे विक्रा० ।

क्रयाक्रयिका क्रयसहितः व्ययः शक० स्वार्थे क अत-
इच्चस् । क्रये अक्रये च ।

क्रयारोह पु० क्रयस्य क्रयार्थमारोहत्वं आ + रुह आधारे
घञ् चतुर्थ्यर्थे इत० । हृष्टे (हाट) हारा० ।

क्रयिक त्रिक्रयेण जीवति क्रयात् व्यस्तादपि ठन् । बणिग्जने
“पर्यायतत् क्रयिकलोकमगणपृष्वेतित्यादि” भावः
क्रय+प्रयोजनमन्यस्य ठन् । २क्रेतरि “घनेन क्रयिको
हन्ति खादकशोपभोगतः । घातको बधवन्वाभ्यामित्येष
विविधो बधः” भा० आनु० ११५ अ०

क्रय्य ति० क्रयाय क्रेतारः कणौशु रतिबुद्ध्या प्रसारितस्
क्रो-यत् “क्रयस्तदर्थे” पा० नि० । क्रयनिमित्तं हृष्टे
प्रसारिते द्रव्ये “क्रयस्ते सोमो राजा इति क्रय इत्याह
सोमविक्रयी” शत० ब्रा० ३, ३, ३, १,

क्रवण ति० क्रु-ङ-शब्दे ल्यु । १स्तुतिकर्तरि “अत्रा न हाई
क्रवणस्य रेजते” ऋ० ५, ४४, ६, “क्रवणस्य स्तुतिकर्तुः”
भा० भावे ल्युट् । २शब्दकरणे न०

क्रविष्णु ति० क्रु-वा-इष्णुच् । क्रव्यादे राक्षसादौ “क्रव्यात्
क्रविष्णु विविनेतु इक्षणम्” ऋ० १, ८७, ४,

क्रविस् न० क्लव-इसुत्लस्यरः । मांसं क्रव्ये । “यदश्वस्य क्रविषो
गम्भोअस्ति” ऋ० १, १६२, ६, १२, “क्रविषः मांसस्य” भा०

क्रय्य न० क्लव-यत् लस्य रः । आसमांसे अमरः । “स्यपुटगत-
मपि क्रव्यमव्ययमस्ति” मालती० । “क्रव्यादाः प्राणिनां
क्रव्यं दुदुङ्कः स्वकलेवरात्” भाग० ४, १८, २३, । मांस-
भेदास्तदुगुणाश्च सुसृते उक्ता यथा

“अत जडै मांसवर्गानुपदेव्यासः तद्यथा-जलेशया
आनूपा आस्याः क्रव्यभुज एकशफा जाङ्गलाश्चेति षण्-
मांसवर्गान्ते षण् वर्गानामुत्तरोत्तरं प्रधानतयाः । ते पुन-
र्द्विविधा जाङ्गला आनूपाश्चेति । तत्र जाङ्गलवर्गोऽ-
ष्टविधः तद्यथा-जाङ्गला विक्किराः प्रतुदा गुहा-
शयाः प्रसहाः पण्डगा विशेषया आस्याश्चेति । तेषां
जाङ्गलविकिरी प्रधानतमौ तावेण हरिणश्चक्रुरङ्गरा-
लकृतमालशरभश्च दंष्ट्रापुत्रचारुक्करश्चमातृकाप्रभृतयो
जाङ्गला मृगाः कषाया मधुरा लघवो वातपित्तहरा-

स्तीक्ष्णा हृद्या वस्तिशोधनाश्च । कषायो मधुरो हृद्यः
पित्तासृक्कफरोगहा । संप्राही रोचको बल्यस्तेषा-
मेणो ज्वरापहः । मधुरो मधुरः पाके दोषघ्नोऽनल-
दीपनः । शीतलो बद्धविण्मूलः रुग्न्विहरीणो लघुः ।
एणः क्षणस्तयोर्ज्ञेयो हरिणस्तान् उच्यते । न क्षणो
न च तान्त्रश्च क्रुरङ्गः सोऽभिधीयते । शीतासृक्पित्तश-
मनी विज्ञेया मृगमातृका । सन्निपातक्षयश्चासका
सहिष्णाऽरुचिप्रणुत् । लावतिस्तिरिक्पिञ्जलवर्त्तीरवर्त्ति-
कावर्त्तकनमृकावर्त्तीरचकोरकलबिङ्गमयूरककरोपचक्र-
कुक्कुटसारङ्गशतपतककुत्तिरिक्कराङ्कयवलकप्रभृतय-
स्तप्राहणा विकिरा लघवः शीतमधुराः कषाया
दोषशमनाश्च । संप्राही दीपनश्चैव कषायमधुरो लघुः ।
लावः कटुविपाकश्च सन्निपाते च पूजितः । ईषङ्गुह-
णमधुरो हृद्यो मेधाग्निवर्द्धनः । तित्तिरिः सर्वदोषघ्नो
प्राही वर्णप्रसादनः । हिक्काश्वासानिलहरो विशेषाङ्गै-
रतित्तिरिः । रक्तपित्तहरः शीतो लघुश्चापि कपिञ्जलः ।
कफोत्थेषु च रोगेषु मन्दवाते च शस्यते । वातपित्तहरा
हृद्या मेधाग्निवलवर्द्धनाः । लघवः क्रकरा हृद्यास्तथा
चैवोपचक्रकाः । कषायः स्वादुलवणस्त्वच्यः केश्यो
रुचिप्रदः । मयूरः स्वरमेधाग्निदृक्प्रोतेन्द्रियकार्यकृत् ।
स्निग्धोष्णोऽनिलहा वृषः स्वेदस्वरबलावहः । वृंहणः
कुक्कुटो वन्यस्तद्दृष्ट्याभ्यो गुरुस्तु सः । वातरोगक्षयवमी-
विषमज्वरनाशनः । कपोतपारावतश्चक्रराजपरभृत-
कोयष्टिकुलिङ्गस्तहकुलिङ्गगोमोडकडिडिमाणकशतप-
तकमातृनिन्दकभेदाशिशुकसारिकावलगुलीगिरिशालह्ना-
लदूषकसुगन्धीखड्गरीटकहारीतदात्यूलप्रभृतयः प्रतु-
दाः । कषायमधुरा रुक्षाः फलाहारा मरुत्कराः ।
पित्तक्षेपहराः शीता बद्धमूत्रालवर्चसः । सर्वदोषक-
रक्तेषां भेदाशी मलदूषकः । कषायस्वादुलवणो गुरुः
कालकपोतकः । रक्तपित्तप्रशसनः कषायविशदोऽपि च ।
विपाके मधुरश्चापि गुरुः पारावतः स्मृतः । कुलिङ्गो
मधुरः स्निग्धः कफशुक्रविवर्द्धनः । रक्तपित्तहरो वेश्म-
कुलिङ्गस्त्वतिशुक्लः । सिंहव्याघ्रकटरच्छृङ्गोपिमा-
जरीरश्चगालश्चैवैकप्रभृतयो गुहाशयाः । मधुरा
गुरवः स्निग्धा बल्या मारुतनाशनाः । उष्णवीर्या हिमा
नित्यं नेत्रगुहाविकारिण्याम् । काककङ्कुररचाषमास-
शशपात्युलूकचिह्नस्थेनमृगप्रभृतयः प्रसहाः । एते
सिंहादिभिः सर्वे समाना वायसादयः । रसवीर्यविपा-